

Ἰ Ϟί Ὀϊ Ἀ

Ὀϊ Ὀ Ἰ ἈἘἈἸἘἸ ὈἈὈἸ Ὀ ἈἸ×ἘἈἸἘὈἘἸ ἸἸ Ὀ

ἈἘ Ϟί ὀ Ἰ ἘἈἘ ἸἈὈϞ ἈἘἘἈἈ Ἰ Ὀ

ἔ.ἔ. ἘἈἸἸ Ἰ ὈἸ Ἰ Ὀ

Σεβασμιώτατοι,
Θεοφιλέστατοι,
Ἀδελφοί Συμπρεσβύτεροι,
Ἐλλογιμώτατοι κ.κ. Καθηγηταί

Μετ' ἰδιαίτερας τιμῆς καί αἰσθήματα χαρᾶς ἀπευθύνομαι πρὸς πάντας τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, πού συμμετέχουν εἰς τὸ ἸΓ' Πανελλήνιον Λειτουργικόν Συμπόσιον μέ θέμα: «Ο ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΣΗΜΕΡΑ», τὸ ὁποῖον τελεῖ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί διοργανοῦται τῇ φροντίδι καί τοῖς πρόφροσι κόποις τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καισαριανῆς Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ, Προέδρου τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως, καθὼς καί τῶν Μελῶν της. Εὐχαριστῶ δέ ἐκ μέσης καρδίας τὸν φιλοξενοῦντα τὸ Συμπόσιον Σεβασμιώτατον ἀδελφόν Μητροπολίτην Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καί Μήλου κ. Δωρόθεον διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμποσίου.

Ἡ θεματικὴ τοῦ Συμποσίου εἶναι λίαν ἐνδιαφέρουσα καὶ πολύπτυχος καὶ διὰ τῶν εἰσηγήσεων τῶν δοκίμων καὶ ἐγκρίτων ἐπιστημόνων στοχεύομεν εἰς τὴν δυνατότητα τῆς ἐνδελεχοῦς καὶ εἰς βάθος μελέτης τοῦ ἐπιλεγέντος θέματος.

Οὐσιαστικόν ρόλον εἰς τὴν ὅλην προβληματικὴν διαδραματίζει ἡ λειτουργικὴ ἡμῶν ἐμπειρία ὡς παρουσία, βίωσις καὶ ἀντίληψις τῶν λεγομένων καὶ τελουμένων εἰς τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλας τὰς ἀκολουθίας τὰς ἐν τῷ ναῷ τελουμένας. Γενικωτέρῳ παράμετρος τοῦ ὅλου θέματος εἶναι τὸ πολλάκις ἐπαναλαμβανόμενων τῆς ἐρμηνείας ἢ μεταφράσεως τῆς Θεϊας Λειτουργίας ἢ τῶν ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν κειμένων.

Διὰ τῆς θεωρήσεως τῶν ἀναφυομένων προβλημάτων δέον ὅπως ἀποβλέπωμεν εἰς ἐπωφελίαν τῆς Ἐκκλησίας ἀποφάσεις, αἱ ὁποῖαι ἀποκλείουν ἀπολυτοποιήσιν. Ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι «ἐκ τοῦ κόσμου τούτου», ζῆ ὅμως ἐν τῷ κόσμῳ. Τὸ γεγονός τῆς Θεϊας Λατρείας εἶναι καθ' ὅλα δυναμικόν καὶ οὐδόλως στατικόν. Οἱ πιστοὶ δὲν παρακολουθοῦν ὡς θεαταὶ καὶ ἀκροαταὶ "παράστασιν" ὀλίγον ἢ πολὺ ἐνδιαφέρουσαν, ἀλλὰ μετέχουν εἰς τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν, ἡ ὁποία εἶναι οὐσιαστικὴ καὶ ζῶσα πρᾶξις τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν ὑπερτάτην ἔκφρασιν λατρείας καὶ ἐν ταυτῷ ὑπάρξεν τῆς ὡς σώματος Χριστοῦ. Διὰ τοῦτο ὅσῳ οὐσιαστικώτερον καὶ βιωματικώτερον, τοσούτῳ κάλλιον καὶ βαθύτερον κατανοοῦμεν ταύτην. Ἐπομένως, εἰς ἀπαξάπασαν τὴν χριστιανικὴν κοινότητα, τὸν θεοῖδρυτον τοῦτον θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας, ὅσάκις ἱερουργεῖται τὸ μέγα τοῦτο καὶ θεϊότατον μυστήριον, μορφοῦται ἐν ἡμῖν ὁ Χριστός.

Ἡ ὅλη ἀναφορὰ ἡμῶν πρὸς τὸν Δημιουργόν ἐν τῇ λατρείᾳ συντελεῖται διὰ τοῦ ἀπαραμίλλου κάλλους λεκτικοῦ πλούτου, τὸν ὅποιον οἱ Ἱεροὶ Πατέρες παρέδωκαν εἰς τὴν Ἁγίαν ἡμῶν Ἐκκλησίαν. Εἰς τὴν Θεϊαν Λατρείαν ὁ ἐν Τριάδι Θεὸς προσφέρεται εἰς τὸν ἄνθρωπον, «μονὴν παρ' αὐτῷ ποιεῖ» (Ἰω. 14, 23). Καὶ ὅλος ὁ ἄνθρωπος προσφέρεται εἰς τὸν Θεόν· «ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα».

Ἡ Λατρεία εἶναι γεγονός βιωματικόν καὶ συμμετοχικόν. Ἄπτεται τοῦ πυρήνος τῆς ζωῆς τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας. Δὲν εἶναι ἡ Ἐκκλησία θεσμός καὶ ὄργανισμός διάφορος ἡμῶν, ξένος πρὸς τὴν

ἑσωτέραν ἡμῶν ὑπαρξιν, ὁ ὁποῖος ἐργάζεται καί λειτουργεῖ, καί ἡμεῖς ἀπλῶς παρακολουθοῦμεν τὰς ἐργασίας του καί «βλέπομεν» τήν λειτουργίαν του, ἀλλ' ἡμεῖς συνηγμένοι ἐν Χριστῷ εἴμεθα ἡ Ἐκκλησία, ὅσάκις τελοῦμεν τήν Θεῖαν Λειτουργίαν καί μετέχομεν βιωματικῶς καί ἀξίως αὐτῆς. Δι' αὐτόν τόν σύγχρονον λατρευτικόν προβληματισμόν ἀναμένομεν μετ' ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος τούς λόγους πνευματικῆς οἰκοδομῆς τοῦ παρόντος Συμποσίου.

Ἀφοῦ λοιπόν ἐκ προοιμίου εὐχαριστήσω μετὰ πατρικῆς ἀγάπης ἅπαντας τούς μετέχοντας εἰς τό παρόν Λειτουργικόν Συμπόσιον, εὐχομαι καλήν ἐπιτυχίαν εἰς τὰς ἐργασίας καί ἐπικαλοῦμαι ἐπί πάντας ὑμᾶς τήν Χάριν καί εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ καί τῆς Παναγίας Μητρός μας εἰς τήν Παναγιοφρούρητον Ἱεράν Νῆσον, ἔνθα διεξάγονται αἱ ἐργασίαι του.